

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΓΑΥΔΟΣ

Αγαπητοί κάτοικοι της Γαύδου,

Το 2^ο τεύχος της *Επικοινωνίας* περιλαμβάνει μερικές ακόμα συνεντεύξεις για το τι μπορούμε να κάνουμε *μαζί* στο νησί.

Καλό μήνα!

«Αν υπάρχει σωστή επικοινωνία, βρίσκονται λύσεις για όλα τα προβλήματα...»

Δημήτρης Μιχελάρακης
Κόρφος

“Σαν νησί πιστεύω ότι η Γαύδος είναι ένα μέρος με προοπτικές. Καταρχήν έχει μια φύση η οποία εμπνέει πολύ, έχει μια μοναδική θάλασσα και πολλές και όμορφες παραλίες, έχει μνημεία με αρχαιολογική σημασία, έχει το φάρο και το θέατρο. Έχει όμως και αρκετά μειονεκτήματα. Θεωρώ σαν πρώτο μειονέκτημα ότι δεν υπάρχει σωστή επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων. Άλλο ένα μειονέκτημα είναι ότι δεν υπάρχουν πολλοί νέοι που να μπορούν να «κινήσουν» τα πράγματα πιο γρήγορα.”

Εσένα θα σου άρεσε να μένεις εδώ με την οικογένειά σου;

“Σαν μέρος μ’ αρέσει, μπορώ να πω ότι το προτιμώ από την πόλη γιατί εδώ ζεις πιο υγιεινά, έχεις τον καθαρό αέρα, έχεις τους ανθρώπους σου όλους κοντά. Στην πόλη μπορεί να έχει πολύ κόσμο αλλά δεν είναι όλοι γνωστοί, πάλι ζεις σε κλειστή κοινωνία και μπορώ να πω ότι είναι πιο κλειστή απ’ ό,τι είναι εδώ, γιατί εδώ όποιον και να δεις τον ξέρεις. Αυτός ο τρόπος ζωής του χωριού, της απλότητας, που δεν κοιτάς τι ρούχα φοράς, είναι καλός. Ένα παιδί μπορεί εδώ να ζήσει ελεύθερα και να μην έχει συνέχεια το φόβο για τα αυτοκίνητα.

Το πρόβλημα είναι ότι δεν υπάρχουν οι απαραίτητες υποδομές. Ένας νέος άνθρωπος δεν χρειάζε-

ται μόνο φαΐ και ύπνο, χρειάζεται και ευκαιρίες για μάθηση και γνώση που να μπορεί να προσφέρει στο παιδί του, καθώς επίσης και διάφορες επιλογές για διασκέδαση και ψυχαγωγία. Μπορούμε να οργανώσουμε απλά πράγματα για διασκέδαση, όπως π.χ. ένα τραπέζι πινκ-πονκ στο σχολείο.

Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς που είμαστε εδώ;

“Το πιο βασικό και το πρώτο πράγμα που πρέπει να φροντίζουμε στο νησί είναι όπως ανέφερα πιο πριν η επικοινωνία, να μάθουμε να επικοινωνούμε. Αν υπάρχει σωστή επικοινωνία βρίσκονται λύσεις για όλα τα προβλήματα.”

Αυτό πώς μπορεί να γίνει;

“Αυτό για να γίνει χρειάζεται κατά τη γνώμη μου, να αφήσουν τους νέους ανθρώπους να μπουκτροστά στο παιχνίδι γιατί ένας νέος άνθρωπος έχει πολλά προτερήματα σε σχέση με έναν μεγάλο. Πρώτον, έχει πολύ περισσότερη υπομονή, δεύτερον αντιλαμβάνεται πολύ καλύτερα τις νέες συνθήκες ζωής.

Για να μιλήσουμε μεταξύ μας μπορούμε να μαζευτούμε όλοι μαζί μια Κυριακή, π.χ. στο αμφιθέατρο στο Σαρακήνικο. Πρώτα να μας μιλήσει ο πρόεδρος για να μας πει τις ιδέες του και μετά να πει ο καθένας τη γνώμη του. Ας μιλήσουμε καθαρά και ανοιχτά: “Παιδιά, αυτός είμαι, αυτό θέλω.” Μπορούμε να βάλουμε και μια ψησταριά και να φάμε τα σουβλάκια μας, καθώς θα συζητάμε!

Τώρα τι μπορεί να κάνει ο καθένας από μας; Πιστεύω ότι πρώτα απ’ όλα πρέπει να φροντίζει να έχει όλα τα απαραίτητα όσον αφορά τη διατροφή

του. Είναι κάτι που είναι σχετικά ανέξοδο, καλό για την υγεία και βοηθάει το νησί στο να μην είναι εξαρτημένο από απ' έξω. Τα πιο πολλά χρόνια η Γαύδος εξαρτιόταν από τον έξω κόσμο, ενώ όταν αρχίσει το νησί να εξαρτάται από το ίδιο του το σύνολο, δηλαδή να παράγει σαν σύνολο και να προσφέρει πάλι στο σύνολο, τότε δεν θα χρειάζονται τα λεφτά. Όταν παράγεις κάτι είναι εύκολο μετά να ανταλλάξεις προϊόντα, χωρίς να μπαίνουν στη μέση τα λεφτά και η ζωή θα γίνει έτσι πολύ πιο απλή.”

Αυτό που λες μπορεί να γίνει σε πολλά επίπεδα με το να δημιουργούμε εδώ ό,τι χρειαζόμαστε.

“Βέβαια, αυτό είναι βασικό. Και όταν υπάρχει επικοινωνία και ομόνοια στο νησί, μια ζεστή κατάσταση που ο καθένας θα βοηθάει τον άλλον, ένα μέρος φιλόξενο, προσελκύεις κι άλλους ανθρώπους απ' έξω και τους βάζεις κατευθείαν μέσα στο σύνολο.”

Μια άλλη φορά είχες πει ότι θα ήταν ωραία να γιορτάσουμε όλοι μαζί το Πάσχα. Θα δεχόσουν να το οργανώσεις μαζί με άλλους ;

“Ναι, εννοείται! Είναι εύκολο, δεν χρειαζόμαστε πολλά πράγματα, μπορεί ο καθένας να φέρει κάτι και μετά να κάτσουμε με τα παιδιά μας να φάμε και να γνωριστούμε. Οι γιορτές για αυτό είναι, για να μαζευτούμε όλοι μαζί. Αυτό είναι και το πρώτο που μας διδάσκει και η θρησκεία μας, την ομόνοια και την αγάπη προς τον πλησίον σου.”

“Να παράγουμε δικά μας πράγματα στο νησί, ώστε να είμαστε ανεξάρτητοι...”

Cécile Raully Δαμοράκη
Αμπελος

Cécile πώς βλέπεις τη Γαύδο;

“Για μένα προσωπικά η Γαύδος ήταν ένα καταφύγιο. Ένα μέρος στη γη μακριά από την φασαρία που υπάρχει στον έξω κόσμο, ένα μέρος λίγο πιο προστατευμένο, ουδέτερο, κάπως κενό,

που μπορείς να δημιουργείς πράγματα, ένα μέρος με μια σχετική ελευθερία και με μια ποιότητα ζωής. Βέβαια υπάρχουν και δυσκολίες, δεν βρέχει συχνά, έχουμε πολύ αέρα, είναι κάπως μακριά, αν και αυτό δεν το βλέπω τόσο σαν πρόβλημα! Έχω όμως ένα παιδί και βλέπω ότι αυτό χρειάζεται κόσμο, θέλει παρέα και επαφή με άλλα παιδιά. Θα ήταν ωραία να μπορούσαν να έρθουν και άλλες οικογένειες στο νησί ώστε να υπάρχει πιο πολλή ζωή στη Γαύδο.”

Τι πιστεύεις ότι χρειάζεται το νησί;

“Δεν μπορώ να βλέπω τη Γαύδο ξεχωριστά από τον υπόλοιπο κόσμο, βλέπω τη γη σαν ένα σύνολο. Ένα θέμα που δεν αναφέρθηκε όμως μέχρι τώρα είναι τα πολλά πεύκα που δημιουργούν πολύ μεγάλο πρόβλημα στο νησί, γιατί βλάπτουν την βλάστηση του νησιού. Το λέω και από την οπτική των αγροτών που ζούμε από τα ζώα. Παντού υπάρχουν πεύκα και αυτά δεν αφήνουν να βγουν άλλα φυτά γιατί οι πευκοβελόνες ξεραίνουν το χώμα από κάτω. Βλέπω ότι η ποικιλία των ειδών των φυτών στο νησί έχει μειωθεί πάρα πολύ και ότι σε αρκετά σημεία τα πεύκα επιβάλλονται στους κέδρους. Πιστεύω ότι αυτό το πρόβλημα πρέπει να αντιμετωπιστεί για όλο το νησί υπεύθυνα από ειδικούς.”

Θα σου άρεσε να φυτέψουμε κέδρους;

“Ναι βέβαια, έχω κάνει δοκιμή. Βγαίνουν ακόμα και σε γλάστρες. Χρειάζονται προσοχή στην αρχή γιατί είναι πολύ ευαίσθητα, αλλά αργότερα μπορούν να φυτευτούν έξω και να μεγαλώσει πάλι η ποσότητα τους.”

Για εμάς, τι μπορούμε να κάνουμε;

“Πιστεύω ότι οι άνθρωποι είμαστε φτιαγμένοι για να δουλεύουμε και ότι η εργασία είναι η ζωή μας. Θεωρώ επίσης ότι η δουλειά ενώνει τους ανθρώπους μεταξύ τους. Έχουμε ανάγκη ο ένας τον άλλον. Οι άνθρωποι όταν συνεργάζονται μπορούν να κάνουν πάρα πολλά πράγματα, χρειάζεται όμως επικοινωνία και συμφωνία. Μαζί μπορούμε να καλλιεργούμε και να θερίζουμε τα χωράφια μας. Θα μου άρεσε πολύ να παράγουμε δικά μας πράγματα στο νησί ώστε να είμαστε όσο γίνεται ανεξάρτητοι. Έχουμε ζώα, άρα μπορούμε να έχουμε κρέας, γάλα, τυρί επίσης, έχουμε θυμάρια, μπορούμε να βάλουμε μέλισσες και να έχουμε μέλι, υπάρχουνε ψάρια, μπορούμε να φυτέψουμε λαχανικά κι επίσης μπορούμε να φτιάχνουμε αλεύρι και ταχίνι. Με λίγα λόγια, μπορούμε να έχουμε τα πάντα που μπορεί να παράγει το νησί μας. Τώρα αγοράζουμε σχεδόν τα πάντα απ' έξω και όλα είναι πανάκριβα. Ο καπιταλισμός μάς έκανε πολύ κακό, τώρα δυστυχώς τα λεφτά είναι ο θεός μας. Δεν προτείνω

να έχουμε κομμουνισμό, αλλά να συνεργαζόμαστε μεταξύ μας.

Επίσης, θεωρώ ότι θα ήταν μια καλή κίνηση για τη Γαύδο να ήταν ανεξάρτητη και από ενεργειακής άποψης, δηλαδή να μπορούσε να παράγει το δικό της ρεύμα. Αφού έχουμε τόσο πολύ αέρα και ήλιο εδώ, γιατί να μην είμαστε ανεξάρτητοι;”

Από πνευματικής άποψης, τι ιδέα έχεις για το νησί;

“Όπως θεωρώ ότι η δουλειά μαζεύει τον κόσμο και φέρνει τους ανθρώπους πιο κοντά, πιστεύω ότι το ίδιο μπορεί να γίνει με πολιτιστικές εκδηλώσεις, με ένα «spectacle», όπως γινόταν στο φεστιβάλ που είχαμε στη Γαύδο, ένα θέαμα, μια γιορτή με χορό, μουσική και θέατρο για όλους. Όχι το καλοκαίρι για τους τουρίστες, αλλά για μας που ζούμε εδώ. Αυτό θα μας βοηθήσει στο να είμαστε χαρούμενοι. Χρειαζόμαστε πολιτιστική δραστηριότητα στο νησί!”

Θα συμμετάσχεις στη διοργάνωση ενός τέτοιου θεάματος όπως λες;

“Μα βέβαια! Επίσης, μ’ αρέσει πάρα πολύ η ιδέα του θεάτρου, το λατρεύω, μπορούμε να δημιουργήσουμε μια θεατρική ομάδα και να κάνουμε πρόβες το χειμώνα. Οι παραστάσεις μπορούν να γίνουν στο θέατρο στο Σαρακήνικο που είναι πολύ όμορφο και έτσι να λειτουργήσει και να ζωντανέψει σαν χώρος.”

Έχεις μια ευχή για τη Γαύδο;

“Ναι, έχω μια ευχή, όχι μόνο για τη Γαύδο αλλά για όλη τη Γη. Θα ήθελα να καταλάβουν οι άνθρωποι τι γίνεται στον πλανήτη μας και σε τι αδιέξοδο έχουμε φτάσει, να μάθουμε να αγαπάμε και να σεβόμαστε τη γη, ώστε να μπορούμε να οργανώσουμε τη ζωή μας σαν ανθρωπότητα με σωστό τρόπο, χωρίς να βλάπτουμε το περιβάλλον, ούτε τους εαυτούς μας. Αυτό δεν σημαίνει να ζούμε όπως παλιά, αλλά να ζούμε με τα σημερινά δεδομένα, πάντα όμως με σεβασμό και κατανόηση σε όλα.

Για εδώ θα ήθελα να υπάρχει ξανά κόσμος, π.χ. στην Άμπελο να έχουμε γείτονες και να υπάρχει ζωή!”

«Στη Γαύδο χρειαζόμαστε σημεία αναφοράς· ένα πολιτιστικό κέντρο, ένα καφενείο και μια πλατεία...»

Ελένη Τσακίρογλου
Σαρακήνικο

“Η Γαύδος είναι ένας όμορφος τόπος που από τη μια σου δίνει πολλά, αλλά από την άλλη σου στερεί και πολλά άλλα. Έχει όλα τα χαρακτηριστικά των απομονωμένων τόπων. Την απομόνωση δεν πρέπει όμως να τη δεχτούμε αλλά να την πολεμήσουμε, γιατί δεν αρκεί να έχουμε μόνο τροφή, ήλιο και ύπνο.

Η Γαύδος χαρακτηρίζεται από έλλειψη επικοινωνίας και αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα. Από αυτό απορρέουν ύστερα και πολλά άλλα προβλήματα. Στο νησί δεν υπάρχει ένα σημείο αναφοράς, δηλαδή ένα σημείο όπου μπορεί να επικοινωνήσει κανείς, όπου να μπορεί να ανταμώσει με άλλους, έξω από ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Πρωταρχικό μέλημα είναι μια αίθουσα, ένας χώρος, ένα πολιτιστικό κέντρο. Εκεί θα μπορούν να γίνουν διάφορα είδη δραστηριοτήτων, μικρά και μεγάλα. Μπορούν να γίνονται εκδηλώσεις που αφορούν τους ντόπιους και τους επισκέπτες, π.χ. ομιλίες για την ιστορία του τόπου, εκθέσεις φωτογραφίας για το παρελθόν, εκθέσεις για τα φυτά που είναι στο Νατούρα, για τον αρχαιολογικό και φυσικό πλούτο της Γαύδος. Έτσι ίσως αρχίσουμε να συνειδητοποιούμε γιατί η Γαύδος είναι τόσο σημαντική. Μπορεί να γίνει ένας χώρος για να γνωριστούμε πιο ουσιαστικά όσοι ζούμε εδώ, να γνωρίσουμε καλύτερα τις ανάγκες του καθενός εδώ, ώστε να μπορέσουμε να βοηθήσουμε ο ένας των άλλων. Το κέντρο θα μπορεί να είναι και ένας χώρος για την επικοινωνία και την ψυχαγωγία τόσο των παιδιών όσο και των μεγάλων. Τα παιδιά χρειάζονται ερεθίσματα για να ανοίξουν οι ορίζοντες τους και οι μεγάλοι πρέπει να καταλάβουμε τις ανάγκες των παιδιών. Αν υπάρχει αυτός ο χώρος για εκτόνωση θα ηρεμούν τα πνεύματα και θα γίνονται πιο αγαθές οι σχέσεις μεταξύ μας.

Επίσης πολύ σημαντικό θεωρώ να υπάρχει ένας χώρος για τους υπερήλικες που υπάρχουν αρκετοί στο νησί. Συγκεκριμένα, προτείνω να υπάρχει ένα παραδοσιακό ελληνικό καφενείο, πάλι σαν χώρος αντάμωσης.

Επίσης χρειαζόμαστε μια πλατεία, ίσως σε συνδυασμό με μία παιδική χαρά, δηλαδή κάτι που υπάρχει σε όλα τα χωριά της Ελλάδας.

Και ίσως μέσα από όλο αυτό να καταλάβουμε ότι αυτή η απομόνωση του νησιού να μην είναι

τελικά τόσο κακή αλλά να γίνει η αφορμή να αντιληφθούμε πόσα πολλά μπορούμε να κάνουμε εμείς εδώ εάν θέλουμε! Και επίσης να διεκδικήσουμε πράγματα γιατί έχουμε δικαιώματα. Ύστερα μπορούμε να βελτιώσουμε τις συνθήκες ζωής εδώ στη Γαύδο, όχι με την έννοια την καπιταλιστική αλλά την ουσιαστική.

Αυτά τα τρία, το πολιτιστικό κέντρο, το καφενείο και την πλατεία τα θεωρώ πάρα πολύ σημαντικά για τη Γαύδο και για τη σωστή λειτουργία μιας κοινωνικής ομάδας, γιατί είναι χώροι για επικοινωνία. Και αυτά τα τρία είναι πολύ ρεαλιστικά να γίνουν, γιατί δεν χρειάζονται ούτε πολλά λεφτά, ούτε πολλή μελέτη ή γνώση και μπορούμε να το κάνουμε εμείς οι ίδιοι, με λίγο κόπο, φτάνει να το πιστέψουμε! Ως τώρα το λέμε μόνο γιατί ακόμα δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε μεταξύ μας ώστε να το ξεκινήσουμε και πρακτικά. Ο καθένας το σκέφτεται μόνος του και όχι σαν ομάδα. Σαν ομάδα όμως μπορούμε και να το πιστέψουμε και να το ξεκινήσουμε.”

Άρα αρχίζουμε να το συζητήσουμε ώστε να φτάσουμε σε συμφωνία και ξεκινάμε!

“Δεν πιστεύω ότι υπάρχει κάποιος εδώ στο νησί που θα έλεγε όχι. Ίσως να φταίει ότι μένουμε πολύ σκόρπια, δηλαδή μπορεί το νησί να είναι μικρό αλλά μένουμε μακριά ο ένας από τον άλλον, με αποτέλεσμα να μην συναντιόμαστε. Αν δεν πας σε ένα μαγαζί δεν βλέπεις τον άλλον. Ούτε καν το λιμάνι δεν είναι σημείο αναφοράς. Αν δεν έχει καράβι δεν είναι κανείς εκεί, δεν έχει παγκάκια να κάτσεις, δεν έχει σκιά, τίποτα. Πρέπει να υπάρχουν τέτοιοι χώροι, όπου να ξέρεις ότι θα βρεις κάποιον. Χρειαζόμαστε αυτά τα σημεία αναφοράς γιατί χρειαζόμαστε την επικοινωνία.”

Επίσης χρειάζεται να προκύψει δράση από αυτή την επικοινωνία μεταξύ μας.

“Βεβαίως. Έτσι μπορούν να βγουν και ικανότητες του καθενός που ίσως να μην ήξερε καν ότι υπήρχαν. Η ομαδικότητα δίνει τη δυνατότητα να βγουν αυτά και επίσης ίσως να βγουν νέες ανάγκες, π.χ. να μάθουμε κάτι καινούριο. Σίγουρα μπορούμε να κάνουμε πολλά πράγματα, όπως για παράδειγμα να παρέχονται μαθήματα, άλλωστε υπάρχουν και οι εκπαιδευτικοί στο νησί. Χρειαζόμαστε πράγματα να κάνουμε γιατί έτσι νικιέται η μιζέρια.”

«Όταν το εγώ γίνει εμείς, τότε μόνο θα πάει μπροστά το νησί...»

Γωγώ Κατράκη
Καστρί

“Τρεις λέξεις έχω μόνο να σας πω για τη Γαύδο και το τι χρειάζεται: “ευχαριστώ”, “συγγνώμη” και “το εγώ να γίνει εμείς”.

“Αυτή είναι η φιλοσοφία μου και η άποψη μου για το νησί. Χρειαζόμαστε αυτές τις τρεις λέξεις και όταν τις χρησιμοποιήσουμε πραγματικά, η Γαύδος θα είναι πολύ διαφορετική.”

Αυτό πώς μπορεί να γίνει πρακτικά;

“Όταν το εγώ γίνεται εμείς, τότε θα αρχίσει να λειτουργεί το νησί, τότε μόνο θα πάει μπροστά. Πρέπει να πάψουν τα προσωπικά μας «θέλω» και να μετατραπούν στα «θέλω» ολονών μας, δηλαδή να σταματάμε να θέλουμε μόνο για τον εαυτό μας και να αρχίζουμε να θέλουμε για το σύνολο.”

Εννοείς ότι το χρειαζόμαστε σαν στόχο για όλους μας;

“Για όλους μαζί σαν σύνολο και χωρίς προσωπικά συμφέροντα. Δηλαδή το δικό μου θα είναι και το δικό σου και ολονών το δικό μας. Τώρα η λέξη ευχαριστώ όπως και η λέξη συγγνώμη δεν υπάρχουν στο νησί, απουσιάζουν εντελώς.”

Για να φτάσουμε όμως στο «εμείς» έχουμε κάποιο δρόμο μπροστά μας.

“Και για να φτάσουμε στο εμείς χρειάζεται να αρχίσουμε να χρησιμοποιούμε αυτές τις λέξεις μεταξύ μας.”

Λες ότι αυτό φτάνει;

“Φτάνει, άμα το φιλοσοφήσεις θα δεις ότι φτάνει. Με αυτόν τον τρόπο παύουν τα προσωπικά πάθη, θα φύγουν τα συμφέροντα και θα είναι όλα για το σύνολο. Αυτό σημαίνει ότι ο καθένας θα έχει ίσα-ίσα για να ζήσει. Για ποιο λόγο π.χ. να έχω εγώ δύο σπίτια κι εσύ κανένα, ενώ θα μπορούσαμε να έχουμε ο καθένας από ένα ; Να έχω εγώ δύο σπίτια και να μένεις εσύ στη σκηνή το θεωρώ αμαρτία. Έχουμε όλοι πάνω-κάτω τις ίδιες δυνατότητες στο νησί, δεν υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί και αν έχουν γίνει πλούσιοι έχουν γίνει σε βάρος των άλλων. Οπότε είναι καλύτερα να έχουμε όλοι από λίγο για να μπορούμε να ζούμε όλοι.

Υπάρχουν αξίες ανώτερες από τα χρήματα,

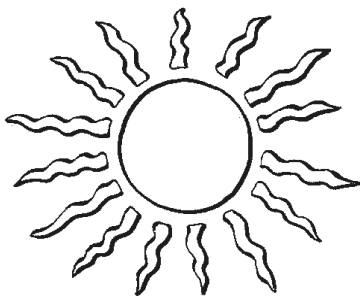
ίσως να μην τις ξέρουμε αλλά υπάρχουν, γιατί αυτά που έχουν πραγματικά αξία δεν αγοράζονται ούτε με όλα τα λεφτά του κόσμου.”

Πρακτικά έχεις μια ιδέα για το κοινό καλό όλου του νησιού;

“Πρακτικά, χωρίς να μπουν λεφτά στη μέση, μπορούμε να οργανώσουμε μια συγκέντρωση κάθε μήνα κάπου. Να συμβάλει ο καθένας ό,τι έχει, ένα ψωμί, ένα τυρί, μια κότα και να μιλάμε μαζί για τις ανάγκες του νησιού και για τις ανάγκες τις δικές μας. Σημαντικό είναι όμως να μην υπάρχουν ίντριγκες, καβγάδες και συμφέροντα και να μην κατηγορούμε τους άλλους. Η συζήτηση να είναι ανοιχτή σε όλους και να λειτουργεί στη βάση της σκέψης πώς μπορούμε να στηρίξουμε ο ένας τον άλλον. Π.χ. εγώ να σε βοηθήσω σήμερα να χτίσουμε έναν τοίχο, εσύ να έρθεις αύριο να μου ασπρίσεις το σπίτι, εγώ να έρθω αύριο σε σένα να σου πλύνω τα πιάτα και να σου μαγειρέψω ένα πιάτο φαΐ όταν θα είσαι άρρωστη και εσύ να μου σκουπίσεις μια άλλη μέρα την αυλή όταν δεν θα μπορώ εγώ. Ή μαγειρέψα σήμερα μια φασολάδα και εσύ περνάς από το σπίτι μου, έλα να φας ένα πιάτο, περνάω εγώ αύριο από το δικό σου ας πιούμε μια τσικουδιά μαζί.”

Άρα προτείνεις δύο πράγματα, ανοιχτές συζητήσεις για όλους και να στηρίζουμε ο ένας τον άλλον.

“Ναι, να σκεφτούμε και τις γιαγιάδες και τις ανάγκες έχουνε που ζούνε μόνες τους. Μπορεί αύριο να έχω εγώ ανάγκη από βοήθεια ή εσύ, δεν ξέρουμε ποιος θα χρειαστεί υποστήριξη αύριο. Αυτές να είναι τα θέματα των συζητήσεων μας και να κρατάμε την κουβέντα σε ένα επίπεδο ανιδιοτελές και ανθρώπινο!”

Όλοι έχουμε μια θέση στον ήλιο!

«Να φτιάξουμε ένα χώρο για εμάς, με οργάνωση κι εργασία δικιά μας...»

Αθανάσιος Κουκουρικής
Μανωλός

Σούλη, πες μας τη γνώμη σου για το νησί.

“Το πιο σημαντικό είναι να περνάμε καλά, να είμαστε “high-to-high”! Κάθε στιγμή της ζωής είναι μοναδική και δεν γυρίζει πίσω. Για αυτό να χαρούμε κάθε μέρα και κάθε λεπτό της ζωής μας.

Στο νησί θα ήταν ωραία να δώσει ο καθένας ό,τι έχει στους άλλους, όχι μόνο υλικά, αλλά και βοήθεια και ψυχολογική υποστήριξη. Όταν βοηθάει ο ένας τον άλλον έτσι κι αλλιώς ανεβαίνει η ψυχολογία μας. Να προσφέρει ό,τι μπορεί ο καθένας, ανάλογα με τις δυνάμεις του. Εγώ για παράδειγμα δεν αντέχω πια να σκάψω, αλλά μπορώ να προσφέρω άλλα πράγματα. Π.χ. μπορώ να εξυπηρετήσω κάποιον που χρειάζεται έναν οδηγό για να τον πηγαίνω κάπου ή να του μεταφέρω πράγματα. Γιατί όχι; Εδώ ζούμε λίγοι και μπορούμε να το κάνουμε.

Τα τελευταία 12 χρόνια που ζω εδώ, έχω κάνει πολλές δουλειές για το νησί, κουβάλαγα σκουπίδια, νερό, χίλια-δυο, βοηθούσα τον κόσμο όσο μπορούσα. Έδωσα πολλά, αλλά μου προσέφεραν κι εμένα πολλά, γιατί δεν ήμουν του «λαβείν», όπως είναι ορισμένοι, ήμουν και του «δούναν», έτσι λένε οι εκκλησιαστικοί.

Τώρα σταμάτησα όμως να δουλεύω γιατί κουράστηκα, τώρα αράζω και έχω χρόνο για κουβέντες. Τι ωραία ιδέα να συνεχίζουμε τις κουβέντες μας για πάντα, αιώνια! Μ’ αρέσει πολύ η ιδέα της αειζωίας γιατί η ζωή είναι πανέμορφη. Κανείς δεν θέλει να φύγει από τη ζωή όσο μεγάλος και να είναι, και 1000 χρονών να είσαι δεν θα θέλεις να φύγεις. Οι αρχαίοι λέγανε ό,τι μετά από αυτόν τον κόσμο θα πάμε στον κάτω κόσμο, στον Άδη, δεν είπαν ότι θα πάμε πάνω. Και αν δεν θέλουμε να πάμε στον Άδη πρέπει να μένουμε εδώ.”

Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς στη Γαύδο;

“Πολλά μπορούμε να κάνουμε αν θέλουμε. Π.χ. να κρατάμε το νησί καθαρό και όμορφο, η όλη ιστορία εκεί είναι, να μην πετάμε τα σκουπίδια όπου να ’ναι, να τα πετάμε στους κάδους.

Για εμάς που είμαστε εδώ, μου αρέσει η ιδέα του πολιτιστικό κέντρου όπου θα μπορούν να πηγαίνουν όλοι, ένας χώρος που να μπορεί να πει ο καθένας τη γνώμη του και όπου μπορούμε να μαζευόμαστε χωρίς να ξοδεύουμε λεφτά, γιατί σήμερα σκέφτεσαι τα 10 Ευρώ που χρειάζεσαι για να πας κάπου για να ανταμώσεις κάποιον. Η επικοινωνία δεν θα έπρεπε να είναι συνδεδεμένη με χρήματα.”

Θα σου άρεσε να διοργανώναμε εκεί μουσικές βραδιές;

“Ναι βέβαια, θαυμάσια! Να ακούσουμε μουσική, να οργανώσουμε ένα ψευτο-θέατρο, μια παράσταση με τα παιδιά από το σχολείο και ό,τι άλλο θέλουμε, ώστε να περάσουμε ένα βράδυ ευχάριστα, να μην είμαστε όλοι μόνοι μας στο σπίτι μας και να σκεφτόμαστε. Πρακτικά μπορεί να γίνει αυτός ο χώρος με οργάνωση και με προσωπική εργασία δικιά μας. Δεν θα το χτίσουμε σε μια εβδομάδα, θα το χτίσουμε σε ένα μήνα φερ’ ειπείν, δεν μας πειράζει. Γιατί χρόνο έχουμε, ειδικά το χειμώνα. Και αν έχουμε πράγματα να κάνουμε το χειμώνα θα περάσει και αυτός ευχάριστα, γιατί αλλιώς είναι πολλοί μήνες μοναξιάς.

Το κυριότερο είναι όμως να περνάμε καλά λέγοντας ευχάριστα, να μην πειράζουμε ο ένας τον άλλον, να μην έχουμε προβλήματα με τον κόσμο, να κουβεντιάζουμε και να βοηθάμε, να προσφέρουμε ό,τι μπορούμε.

Να είμαστε αγαπημένοι και ενωμένοι, να λέμε καλημέρα ο ένας στον άλλον, αλλά με χαμόγελο! Γιατί εδώ είμαστε μόνο 40 άτομα και χρειαζόμαστε την καλημέρα των άλλων.

Να αγαπηθούμε όλοι, να είναι όλο το νησί αγαπημένο!”

«Χρειαζόμαστε καλή παρέα όλο το χρόνο...»

Νίκος Λουγιάκης
Σαρακήνικο

“Εδώ στη Γαύδο γεννήθηκα, εδώ μεγάλωσα, έχω παιδιά και εγγόνια, πέρασα και ωραία και δύσκολα.”

Πώς βλέπετε το νησί;

“Η Γαύδος είναι ένα υγιές μέρος, οι άνθρωποι έρχονται εδώ για να γίνουν καλά, γιατί έχει πολύ καλό κλίμα και είναι ένα μέρος καθαρό. Το καλοκαίρι έρχονται τουρίστες, καλοί και κακοί άνθρωποι. Κάθονται ένα μήνα και ύστερα ξαναφεύγουν. Χρειαζόμαστε όμως όλο το χρόνο κόσμο για να επικοινωνούμε, όχι μόνο το καλοκαίρι. Τώρα οι περισσότεροι είμαστε γέροι και οι νέοι φεύγουν. Η Γαύδος χρειάζεται καλούς ανθρώπους.”

Έχετε μια ιδέα τι μπορούμε να κάνουμε για το νησί;

“Οι άνθρωποι μπορούν να βάζουν κήπους και να φυτεύουν λαχανικά, αλλά καλύτερα πιο ψηλά που έχει καλό χώμα και νερό, όχι στο Σαρακήνικο. Παλιά υπήρχαν ελιές στη Γαύδο αλλά τις παράτησαν. Μπορούν και να φυτέψουν κέδρους γιατί βγαίνουν από τους καρπούς. Δεν έχουν όλα τα δέντρα καρπούς γιατί υπάρχουν θηλυκά και αρσενικά δέντρα.

Εδώ απ’ έξω έπεσε αυτός ο μεγάλος κέδρος, τον είδε η γυναίκα μου και φωνάξαμε τον Γιάννη να έρθει με την μπουλντόζα και τον ξανασηκώσαν. Ύστερα βάλαμε πολλές πέτρες τριγύρω του και τον ποτίσαμε. Μετά ξαναέπιασαν οι ρίζες του και τώρα είναι καλά. Το καλοκαίρι κάθονται οι τουρίστες από κάτω και εμείς κάνουμε λίγο μάτι.

Οι πολιτικοί κάνουν κάτι μόνο όταν μαζεύουν ψήφους και ύστερα δεν κάνουν τίποτα, το μόνο που κάνουν είναι να εξαφανίζουν τα χρήματα. Έχουν δώσει πολλά λεφτά για τη Γαύδο αλλά τα τρώγανε οι πολιτικοί.”

“Να φτιάξουμε τις στέρνες, ώστε να έχουμε όλοι νερό...”

Μαρία Λουγιάκη
Σαρακίνηκο

“Η Γαύδος χρειάζεται οπωσδήποτε μια καλή συγκοινωνία, ένα σταθερό δρομολόγιο των παραβιών. Χρειάζεται ρεύμα για όλους, εμείς π.χ. δεν έχουμε καν ένα στύλο της ΔΕΗ έξω από το σπίτι μας και την νύχτα βλέπουμε μόνο με το φως των άστρων. Επίσης, χρειαζόμαστε έναν καλό γιατρό -μην πω δύο-, ώστε να μπορεί να αναπληρώνει ο ένας τον άλλον.

Στο νησί δυστυχώς επικρατεί αντιζηλία και καλό θα ήταν να σταματήσει αυτό.”

Πώς σας φάνηκε η ιδέα να κάνουμε φέτος Πάσχα για όλους στο νησί;

“Καλή ιδέα είναι να μαζεύεται ο κόσμος και να μην είναι απομονωμένοι οι άνθρωποι εδώ, παλιά χορεύαμε το Πάσχα στο Καστρί και περνάγαμε ωραία.

Θα μπορούσαν να φτιάξουν καινούριες στέρνες στο νησί ή να ξαναφτιάξουν τις παλιές, ώστε να έχουμε όλοι νερό. Οι νέοι μπορούν να μάθουν από τους μεγαλύτερους πώς να φτιάχνουν από το γάλα τυρί, στάκα, χυλοπίτες, τραχανά και άλλα ώστε να μην χαθεί αυτή η γνώση και να εκμεταλλεύονται τις κατσίκες.

Για τους νέους και τους επισκέπτες είναι καλό να υπάρχει ένας χώρος στο νησί για να μαζεύονται όπως είπαν κι άλλοι.”

Ναι, αλλά ο χώρος θα είναι για όλους, μικρούς και μεγάλους.

“Και να βρίσκεται σε κεντρικό μέρος του νησιού ώστε να βολεύει όλους.

Να σας πω μια παράξενη, αλλά αληθινή ιστορία, που έχει συμβεί πολύ παλιά στον προπαππού μου στη Γαύδο.”

Η ιστορία με τον παράξενο γάιδαρο

«Ο προπάππος μου λεγόταν παπα-Μαθιός και ήταν ιερέας από τον Κόρφο.

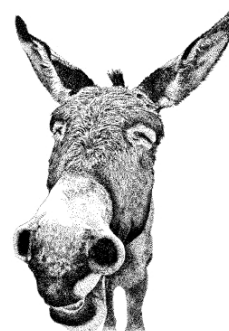
Μία μέρα πηγαίνοντας στα Βατσιανά βρήκε στο μονοπάτι έναν γάιδαρο. Κατάλαβε με την πρώτη ματιά ότι δεν ήταν ένας κανονικός γάιδαρος, γιατί ήταν πολύ ωραίος και πολύ μεγάλος ενώ τα γαϊδούρια της Γαύδου ήταν

μικρούλια. Αμέσως έβγαλε την πλεκτή του ζώνη που φορούσε, έκανε σε αυτήν έναν κόμπο σε μορφή σταυρού και του την έβαλε γύρω στο λαιμό καθώς έλεγε τα ιερά λόγια της Βίβλου. Έτσι ο γάιδαρος έμεινε ακίνητος. «Ξέρω ποιος είσαι» είπε ο παπα-Μαθιός με δυνατή φωνή «είσαι ο εκπρόσωπος της κακίας που επικρατεί ανάμεσά στους ανθρώπους, αλλά εμένα δεν μπορείς να με πειράξεις!» Ο γάιδαρος και να ήθελε να φύγει δεν μπορούσε πια να κουνηθεί. «Θα σε πάρω μαζί μου γιατί έχουμε μια καλή δουλειά για σένα να κάνεις στο νησί.»

Τον πήρε στα Βατσιανά και οι χωριανοί αποφάσισαν να χτίσουν με τη βοήθεια του μεγάλου γαϊδάρου την εκκλησία του Αγ. Χαράλαμπου. Φορτώσανε πολλές πέτρες και όλα τα υλικά που χρειαζόντουσαν απάνω στον γάιδαρο και αυτός έμεινε όρθιος, όσο μεγάλο κι ας ήταν το βάρος που του φόρτωσαν. Κανείς όμως δεν ήξερε από πού είχε έρθει αυτός ο γάιδαρος, ούτε τι ήταν στα αλήθεια. Ο παπα-Μαθιός δεν άφηνε κανέναν, ούτε την παλαδιά, να πηγαίνει κοντά του ή να τον ταΐζει, γιατί δεν χρειαζόταν τροφή. Αυτό την έκανε καχύποπτη όπως και μερικούς άλλους χωριανούς, οι οποίοι άρχισαν να αναρωτιούνται.

Όταν ολοκληρώθηκε η κατασκευή της εκκλησίας αποφάσισαν να χτίσουν και έναν καλό τοίχο τριγύρω της, αφού είδαν πόσο γρήγορα προχωρούσε η δουλειά. Μετά όμως ο παπα-Μαθιός αποφάσισε ότι είναι η ώρα να φύγει ο γάιδαρος.

Τον πήρε μαζί του στις Άσπες και του είπε: «Φύγε από δω πέρα διάβολε. Να χαθείς στα βάθη του πελάγους και μην ξαναέρθεις ποτέ σε αυτόν τον τόπο!» Έβγαλε τη ζώνη με το σταυρωμένο κόμπο από το λαιμό του λέγοντας ξανά τις ιερές προσεχές. Τον έσπρωχνε στον γκρεμό και καθώς έπεσε ο γάιδαρος, βγήκε η κακία σαν φωτιά από τη μύτη και από τον κόλλο του. Ο γάιδαρος χάθηκε μέσα σε ένα σύννεφο καπνού στο ανοιχτό πέλαγος και έτσι εξαφανίστηκε η κακία από τούτο τον τόπο...»

Μια σοβαρή πρόταση για την Πρωταπριλιά...

Με αφορμή την πρόταση των αδελφών Νίκου-Χρυσοβαλάντη και Δαμουλή Λουγιάκη στο 1^ο τεύχος της *ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ*, σήμερα, Κυριακή, θα πραγματοποιηθεί ομαδική “επιχείρηση-σκούπα” στην Τρυπητή. Θα ακολουθήσει μικρή περιήγηση στην περιοχή με οδηγό το Στρατή Μιχελάρκη, και, βεβαίως, ομαδικό κολατσιό.

ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΑΣΤΕΙΟ

ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ **ΒΡΩΜΙΚΗ** ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΑΛΛΑ **ΜΑΖΙ** ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΗΝ **ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ**

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΡΥΠΗΤΗΣ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2012

Συνάντηση στις **10.30** στα παλιά χτίσματα
πάνω από την Τρυπητή

Αφού τελειώσει η δουλειά, θα ακολουθήσει πικ-νικ

Σας ευχαριστούμε προκαταβολικά
και ελπίζουμε να σας δούμε εκεί!

